

води и отломки отъ тѣхъ да са помѣстваха въ сичките европейски и руски газети. Даже въ Англия само първите шестъ писма сж напечатани въ отдѣлна брошура, а между това само въ общия тѣхенъ сжставъ тѣ представляватъ пълпа, не само обстоятелна и правдива, но даже художественна картина на звѣрствата, извършени отъ турците въ България прѣзъ пролѣтѣта на 1876 година, и положението на злощастния народъ въ настоящата минута, за изучаванieto на което Макгаханъ е посѣтилъ повторно въ октомврий и ноемврий сичките пригледани по-напредъ отъ него мѣста. За това ние смѣтаме за полезно, особено въ видъ на проектите за бѣдѣщето устройство на България, обсъждани въ цариградската конференция, да представимъ на руската публика пълния преводъ на сичките писма на Макгахана.

Като изпълни възложената на него задача, той са обхрна камъ английския народъ съ тжржественно заявление своята благодарностъ за съчувствието, изказано въ многобройните митинги, и твърдѣ скромно на себе си приписваше незначителна роль въ изобличението на българските ужаси, като увѣряваше, че славата, а слѣдователно и благодарността, най-вече принадлежи на Пирса, който най-напредъ обхрна вниманието на Европа върху тие мрачни фактове, на английския консулъ Беринга и на американския Скайлера, които посѣтиха България въ едно време съ него. Той така сжщо характеристично забѣлѣжава, че винаги е считалъ за длжностъ на сѣки човѣкъ, а толкова повече на сѣки вѣстникарь да изобличава сѣко престѣпление, дѣто то и да е станало, и да брани слабите и злочестите, и за това, като е изказвалъ твърдѣ